

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

№ 45 (8593), 4 листопада 2016 року

РОДИННА КОВБАСКА
У Чорткові – ще один магазин мережі «Родинна ковбаска». Про це – на 6-й стор.

2017-й – рік революції «Голосу народу»

Як уже було проанонсовано раніше, розпочалося реформування державних і комунальних ЗМІ, що десь затягнулося у часі, як і інші реформи в Україні – уряд досі не ухвалив відповідної постанови, хоча мав це зробити ще на початку вересня. Та не сьогодні-завтра це неодмінно станеться. Назад дороги немає! І «Голос народу» зазвучить по-іншому – вільно, сильно, на повні груди. Тому не зраджуйте районці, передплатіть її на наступний рік. Вартість передплати залишається незмінною:

Для населення (індекс – 61366)
3 місяці – 32,73 грн.
6 місяців – 65,46 грн.
12 місяців – 130,92 грн.

Для юрид. осіб (індекс – 61367)
3 місяці – 35,73 грн.
6 місяців – 71,46 грн.
12 місяців – 142,92 грн.
(Ціни вказані без вартості приймання передплати)

«Голос народу» має бути почутий!

ВАШ ЗІР
ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ

ЄВРОПЕЙСЬКА ЯКІСТЬ ЛІКУВАННЯ ДОСТУПНА* КОЖНІЙ РОДИНІ!

- ЛІКАРЯМИ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ
- ЗА СУЧАСНИМИ СВІТОВИМИ ТЕХНОЛОГІЯМИ

01.11 - 31.12.16
ЗНИЖКИ ПЕНСІОНЕРАМ на лікування КАТАРАКТИ **20%**

ОБСТЕЖЕННЯ: 14 Листопада - м. ЧОРТКІВ (муз. школа)
запис за т. в ЧОРТКОВІ 3 35 89
(066) 085 21 41

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

SEBN UA

ТОВ Чортківська філія «СЕ Борднетце-Україна» запрошує на роботу:

- * В'язальників схемних джгутів, кабелів та шнурів (без вимог до освіти та досвіду роботи)
- * Менеджерів з логістики, інженерів, IT, налагоджувальників технологічного устаткування, економістів з планування, електромеханіків та інших спеціалістів

Офіційне працевлаштування, медичне страхування, навчання за рахунок роботодавця, гарячі обіди, безкоштовне транспортування до місця роботи працівників позмінного графіку

Співбесіди проводяться щодня о 13-й год. 30 хв. за адресою: м. Чортків, вул. Кн. В. Великого, 29 Е (колишній ремзавод).
За детальною інформацією звертайтеся за телефонами:
0 800 508 708 (безкоштовно), 095 26 00 703
resume.cho@sebn.com

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО НАШОЇ КОМАНДИ ВЖЕ СЬОГОДНІ!

КАБЕЛЬ + ЕЛЕКТРИКА

гурт, роздріб
м. ЧОРТКІВ
Залізнична, 8
2 поверх

095 487 07 98 068 858 90 81

GYM

Спортивно-оздоровчий комплекс «GYM» також пропонує:

- повністю оснащений спортзал
- підводний масаж (позбавлення від целюліту, відновлення контурів тіла тощо)
- лікувальний масаж, медовий масаж

Наша адреса: м. Чортків, вул. Маньовського, 1 а
Тел.: 099-559-30-40, 068-960-22-27

Нова якість життя у Чорткові

ЗОЛОТА ПІДКОВА
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

8 400 ГРН/М²

вул. Залізнична, 35

+38 (3552) 3-92-00
+38 (098) 333-92-00

Проблема

3 кожного по нитці – і буде сорочка

Медики району вже другий місяць не отримують зарплати. До кінця року їм бракує 6,1 млн. грн. Такі сьогодні маємо реалії. Чому так вийшло? З таким дефіцитом порахували бюджет медицини Чортківщини згідно з формульними розрахунками там, «нагорі». І хоч сядь та й плач. Що робити? Відповідь на це запитання й намагалися знайти під час наради в голови райдержадміністрації М.Сташківа 2 листопада, за участю голови районної ради В.Шепети, міського голови В.Шматька, керівників медичної галузі краю, громад, фінансистів тощо.

На численні звернення з району до вищестоящих інстанцій звіди приходять відповіді, що додаткових грошей не дадуть, поки не буде проведено на місцях оптимізацію та вжито заходів з економії коштів. Зі слів головного лікаря райлікарні Р.Чортківського, очолювана ним райлікарня – єдина в області, де заходи з оптимізації давно проведені. Зокрема на Чортківщині в ході медичної реформи ліквідовано 5 дільничних лікарень, коли по інших районах вони залишилися, наявна оптимальна кількість лікарняних ліжок (в області потрібно скорочувати 3 тис.). Але ситуація з недофінансуванням медицини – спільна проблема для всієї області, не тільки Чортківщини.

Міський голова В.Шматько закликав медиків краю відстоювати свої інтереси на вищому рівні – за прикладом профтехучилищ, бо охорона здоров'я згідно з чинним законодавством має фінансуватися з держбюджету і не варто перекладати цей тягар на місцевий. Щодо питання дофінансування медицини – вільних коштів місто не має, доведеться забирати в когось іншого. А в кого – водоканалу, де своїх проблем катма? Чи комунальному? Щоправда, обіцяв над цим питанням подумати. Та ж сама ситуація і в Білобожницькій сільській раді, де перевиконання місцевого бюджету за 9 місяців складає всього 106 відсотків (30 тис. грн.). Ставити на перше місце потреби людини в медичному обслуговуванні, а не самої медицини, вважає за першочергове Заводський селищний голова Л.Павлінська. Голова районної ради В.Шепета зазначив, що з районного бюджету, який на нині охоплює всього 33 здебільшого бідних сільських ради (1/3 населення району), однак саме з нього закриваються практично всі потреби районної медицини, на найближчій сесії буде виділено 1,6 млн. грн., тож закликав зробити такий крок й інші громади та місто обласного значення, де проживає решта населення району.

Чимало велося інших дискусій, що іноді десь виходили за рамки обговорюваного, та головний акцент ставився на тому, як зберегти районну лікарню, яка має нині всі передумови, аби стати повітовою лікарнею другого рівня. Пропонувалося дофінансувати зарплату медиків району з бюджетів громад та міста за алгоритмом, який пропонує область і начебто буде врахована у наступному бюджетному році: 70 відсотків коштів спрямовувати на вторинну медицину і 30 – на первинну (на сьогодні діє угода – 62/38). Щоправда, це лише частково закріє питання. Однак обласна влада побачить реальні кроки з нашого боку і теж долучиться до вирішення проблеми. Всі зацікавлені сторони у вирішенні цього питання зійшлися на думці, що лікарні, безумовно, потрібно допомогти. Яким чином – обіцяли до кінця робочого дня подумати на місцях. «3 кожного по нитці – і буде сорочка», – підсумував народною мудрістю дане зібрання перший заступник голови РДА І.Заболотний.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Вітання

У неділю – День працівників соціальної сфери

Прийміть найщиріші вітання з професійним святом. Це свято тих, хто постійно опікується проблемами людей, забезпечує їх потреби.

Вашу чуйність відчувають широкі верстви населення і, насамперед, пенсіонери та інваліди, діти-сироти, малозабезпечені та багатодітні сім'ї, безробітні громадяни.

Піклуючись про людину, її майбутнє, забезпечуючи надання соціальних гарантій і допомоги тим, хто потрапив у нелегкі життєві ситуації, ви робите вагомий внесок у розбудову громадянського суспільства.

Переконані, що вам вистачить снаги, витримки та професіоналізму для покращення добробуту населення нашого району, соціального захисту тих, хто його потребує. Сердечно бажаємо вам успіхів у повсякденній праці та заслуженої вдячності людей, міцного здоров'я, добробуту, злагоди і домашнього затишку, звернення задумів, невтомного творчого пошуку, подальших успіхів у поліпшенні соціального захисту населення.

Голова районної
держадміністрації
Михайло СТАШКІВ

Голова
районної ради
Віктор ШЕПЕТА

Із засідання колегії райдержадміністрації

Три квартали прожито: що зроблено і що спожито

На останньому засіданні колегії райдержадміністрації, яке відбулося 27 жовтня під головуванням очільника РДА М.Сташківа, за участю народного депутата України О.Барни, голови районної ради В.Шепети, заступників голови, керівників управлінь, відділів РДА, сільських голів району, акцентувалося саме на прожитих районах дев'яти місяцях з початку року.

Зокрема першим і, напевне, головним у порядку денному стояло питання про підсумки виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку району, з якого доповідала начальник відділу економічного розвитку та торгівлі райдержадміністрації І.Березовська. З її слів, за січень-вересень ц. р. валовий сукупний продукт, вироблений районом, становить 794,5 млн. грн. або 78,7 відсотка до аналогічного періоду минулого року. Промисловий комплекс реалізував продукції на суму 606,9 млн. грн., що складає 112 відсотків виконання програми. Обсяг виробництва валової продукції сільського господарства складає 499,2 млн. грн. або 100,5 відсотка до 2015 р. Середньомісячна зарплата в галузях економіки зросла на 23,5 відсотка і склала 3949 грн.

За 9 місяців з початку року виконання бюджету району склало 123,6 відсотка, тобто зверх плану надійшло 4,4 млн. грн., зазначила, звітуючи про виконання бюджету району за 9 місяців ц. р. начальник райфінуправління Г.Ізвєкова. Власні доходи райбюджету виконані в сумі 12681,9 тис. грн., що становить 121,8 відсотка або на 2273,7 тис. грн. більше за передбачене планом завдання. Тобто два з лишком мільйона гривень буде розподілено на найнагальніші проблеми на найближчій сесії районної ради.

Близько години мав слово народний депутат України О.Барна, котрий охопив широкий спектр питань, що стосувалися ремонту доріг, соціально-економічного розвитку територій, децентралізації влади, роботи радіоточок, енергозбереження, залучення в район інвестицій тощо. Надто

різко висловився нардеп про діяльність агрохолдингів на території Чортківщини, з якими є певні проблеми щодо виплати орендної плати за оренду паїв. Так само просив розібратися силові структури з випадком, що мав місце в сусідньому Борщівському районі, де за незначне порушення оштрафували більш як на 10 тис. грн. власника невеличкого сільського магазину – підприємця-учасника АТО, в якого до того ж онкохворя дружина.

До народного обранця був ряд запитань з числа членів колегії та запрошених для участі в її роботі. Зокрема начальник фінансового управління РДА Г.Ізвєкова просила посприяти в вирішенні питання щодо дофінансування з держбюджету медиків району, яким на зарплату до кінця року бракує 6,1 млн. грн.

Також на засіданні колегії райдержадміністрації було заслухано роботу управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі щодо забезпечення надходжень власних коштів, погашення заборгованості перед ПФУ та фінансування виплати пенсій і допомог в районі за 9 місяців ц. р. (довідала перший заступник начальника вищезазначеного управління Л.Бобак) та стану розвитку тваринницької галузі і підготовки до зимово-стійлового періоду, з якого інформував т. в. о. начальника відділу агропромислового розвитку РДА Я.Бабій. Із заслуханих питань прийнято відповідні розпорядження голови райдержадміністрації.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Дістало!

Педагогічному – слава! Громадськості – ганьба!

Замість післямови з приводу відзначення в районі 98-ї річниці проголошення Західно-Української Народної Республіки

31 жовтня у РКБК ім. К.Рубчаків відбулися урочистості з нагоди чергової річниці проголошення наших теренах самостійної України, про що було анонсовано і в районці в тому числі. У попередні роки ми регулярно подавали репортаж чи звіт про відзначення цієї вікопомної історичної події. Десь планувалося це пафосно зробити й цьогогоріч. Однак той пафос несподівано переріс в ефос...

Ні, до організаторів ніяких претензій немає. Як урочиста частина, так і концертна були витримані на належному рівні. Захід особисто благословив владика Димитрій Григорак. Слово мав і заступник голови райдержадміністрації Іван Віват, котрий повернув присутніх у ті буремні роки нашого державотворення майже сторічної давнини, влітаючи у свою розповідь чимало невідомих рядків з історії ріднокраю. Як завше, на високому професійному рівні відбулася літературно-мистецька академія художніх колективів Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського «ЗУНР – наша слава і відвага, буремних днів священне знамено!», де роль першої скрипки була відведена кілька літ тому відродженому народному художньому духовому оркестру педагогічного (окрема дяка його художньому керівнику Роману Дерманському). В залі, як то кажуть, яблуку ніде було впасти. Та якраз саме останнє і викликало лиш ілюзію святковості та масовості, оскільки простору залу заповнили виключно студенти (не важко здогадатися, що навряд чи з волі власного сумління). Я кілька разів привставав зі свого місця, аби полічити, скільки ж прийшло на урочистість представників місцевої громадськості. І що ж ви думаєте? Враховуючи аж чотирих посадовців районної влади (з міста взагалі не було жодного!), трьох священнослужителів, до п'ятнадцяти так і не дорахувався. А куди ж поділася наша еліта: вчителі, лікарі, творча інтелігенція, держслужбовці, просвітяни кінець кінцем? Де представники місцевих осередків політичних партій національно-патріотичного спрямування, громадських організацій, чий попередник зі зброєю в руках виборювали на руїнах Австро-Угорщини незалежність України? Якщо, як було раніше, не зганяють під примусом бюджетників на різні державницькі масові заходи, то хіба це означає, що вже нікуди йти не треба? Не знаю як хто, а я відчував сором за наше місто,

район. Це куди ж ми котимось? Невже нам не потрібні подібні міроприємства, що покликані підіймати національно-патріотичний дух, консолідувати суспільство, формувати націю? Чи вона вже сформована і чи стали ми єдиним народом? Ні.

Якось, ділячись думками з приводу з одним депутатом, другим, прізвища яких не буду озвучувати, почув таке одкровення, мовляв, їх, цих різного роду заходів, проводиться стільки, що вони вже людям приїлися. Може і є в цьому рація, можливо, десь потрібно міняти форму чи зміст. Та все одно – соромно. Хоча б перед тими молодими людьми та їх наставителями, які потратили свій дорогий час на репетиції, сам виступ, аби гідно представити на люди свої таланти. А з того всього вийшов внутрішній концерт коледжу, який можна було й на місці влаштувати.

До мовленого кажучи, літературно-мистецьке дійство, як на мене, простого обивателя, було справді хорошим, проведеним на відповідному професійному рівні, причому вживу і безкоштовно, а не так, як іноді часто буває – лише рота відкривають деякі заїжджі «артисти», аби лиш кишені набити. Але це вже інша історія...

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2650 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrr.te.ua.

Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06.

Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46.

Відповідальна за випуск Анна БЛАЖЕНКО

Погляд зблизка

Вища школа: тренд – сучасні тенденції

Погодьмося з прописним: попри зміну суспільно-політичних та соціально-економічних формацій освітня галузь неодмінно залишається визначальною, так би мовити, першоосновою. Тож предмет нинішньої бесіди з директором Чортківського навчального центру дистанційних комунікацій Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, кандидатом економічних наук Ульяною САВКІВ – надто на часі.

– Ульяно Степанівно, передусім означмо візитівку вишу, котрий Ви представляєте: відколи функціонує, скількох спеціалістів вже навчили, яка продуктивність (даруйте за виробничу термінологію!) в «розрізі» навчального року тощо.

– Відділення університету функціонує від 2001 року, згодом було реорганізоване в навчальний центр дистанційних комунікацій, так як дана форма навчання набуває дедалі ширшого розповсюдження. Щороку випускається в межах 120-150 фахівців – залежно від кількості вступників. Наразі навчається близько двохста студентів.

– Масте намір означити сучасні тенденції у вищій школі, адже так?

– Вища освіта є пріоритетною галуззю, яка забезпечує стабільне функціонування та розвиток усіх сфер суспільства. Розвинені країни світу періодично здійснюють різні за масштабами реформи національних систем вищої освіти. В межах реформ вирішуються питання її фінансування, реструктурування, розширення та якісної зміни мережі вищих навчальних закладів, упровадження нових інформаційних технологій, вдосконалення управління інформаційними потоками тощо. Україна також перебуває на етапі реформування освіти. Система освіти, що існує сьогодні в Україні, здебільшого зорієнтована на минулий досвід, а проведені реформи ще не дають бажаного результату.

– Проявом чого є ось ці процеси, як гадаєте?

– Ці процеси, безумовно, є проявом кризи освіти, якої зазнає світ. Наприклад, сусідня Польща, яка інтенсивно залучає українського студента через те, що, з одного боку, не знаходить споживача освітніх послуг на внутрішньому ринку; з другого – на стан освіти впливає криза суспільно-політичної та соціально-економічної систем нашої країни.

– Як же ви збираєтесь конкурувати з польськими вишами? Адже багато наших краян бажає навчатися (і вже навчається!) там.

– Це справді відчутна проблема. Ми протягом останніх трьох років йдемо таким шляхом, щоб не стільки конкурувати з європейськими університетами, скільки шукати шляхи співпраці з ними. Нам вдалося реалізувати цікаві магістерські програми подвійних дипломів, де випускник – студент магістратури нашого університету – має можливість навчатися і в нас, і в провідних університетах Республіки Польща. Хоча наголосити, що магістерська програма за кордоном для наших студентів є безкоштовною. Це основний критерій, яким керується ректор Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника Ігор Євгенович Цепенда при підписанні угоди з партнерськими університетами.

– Чому власне Польща, а не якась інша держава?

– Наш абітурієнт якийсь так, в силу обставин, зорієнтований саме туди. Територіально, дешева освіта...

– Та й історичними коренями, мабуть, теж...

– Цьому слугує ще й політика сучасної

Польщі. Повторюся: там втратили свого студента. Ще й допомагає прагнення наростити споживчий коштик – адже приїжджий, іноземний студент неодмінно залишає часточку свого доходу: платне навчання, оплата гуртожитків тощо. Крім того, наші студенти там ще й працюють, хоча б частково заробляючи собі на життя. Ось ці моменти і вплинули.

– Але десь, вочевидь, «спрацьовує» й фактор бажання наших українських абітурієнтів навчатися за кордоном – так би мовити, фактор європеїзації чи що...

– Так. Бажання здобути диплом європейського типу та й саме проживання – престиж вищий. Але дуже часто ми стикаємося з тим, що всі ті дипломи треба нострифікувати – переважно приватних польських вишів. Наприклад, до Ягеллонського університету не так легко вступити, а Жешувський ще й запрошує нашого абітурієнта. Тобто, треба зважати на престиж навчального закладу, пропонованого нашим сусідом.

– Пані Ульяно, здається, ми трохи відхилилися від теми власне сучасних тенденцій, хоча зроблено акцент на одній з них. І все ж, як на мене, власне «родзинка» гніздиться вже в самому задекларованому Вашим «дитям» статусі – навчальний центр дистанційних комунікацій. Що за цим, які особливості навчального процесу у вашому навчальному закладі? Деталізуйте, будь ласка.

– Прошу. Наразі в нас – заочна форма з використанням елементів дистанційного навчання. Чому так? Поясню. У наш час чимало аспектів життя переноситься в мережу. Не складає винятку й освіта. Зараз вже не обов'язково перебувати поруч з викладачем. Більшість наших студентів працевлаштована, тому не має можливості приїжджати на заняття до навчального закладу. Іншою значною перешкодою є відстань. Інтернет же дає змогу зробити заочне навчання справді повноцінним та всеохоплюючим. У процесі навчання використовуються комп'ютерні й телекомунікаційні технології, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та студентів на різних етапах навчання, а також самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі.

– Ось ця дистанційність навчання – в чому її помітні переваги?

– Знаєте, я помітила стосовно моєї дисципліни, економіки: наші студенти соромляться ставити конкретні запитання. Чомусь зі школи звичайні вони приходять з комплексом, що запитувати – наче соромно (бо як це – я не знаю...). А в чаті написати, запитати будь-що вони можуть, відкрито спілкуються, легко контактують з викладачами, беруть участь в дискусії відвертіше тоді, коли пишуть. Мабуть, інформативно налаштоване суспільство формує їх такими, допомагає подолати психологічний бар'єр. До речі, і знайомляться не сидючи за партою, а через Інтернет.

– Це й є одна з переваг?

– Одна, але не єдина. Погляньмо: в переважачій більшості студент приходить до нас підготовлений, прагнучи лише вдосконаливатись і мати можли-

вість працювати, а у вищій школі підвищити свій рівень, стати конкурентоздатним на ринку праці – це все дає ось ця дистанційна форма навчання. Ще одна з основних переваг – гнучкість, тобто можливість формувати матеріал курсу

з урахуванням підготовки, здібностей студентів; також актуальність – можливість упровадження новітніх педагогічних, психологічних, методичних розробок; зручність – можливість навчання в зручний час, у певному місці, здобуття освіти без відвідування основної роботи, відсутність обмежень у часі для засвоєння матеріалу. Освоювана новація – модульність, тобто розбиття матеріалу на окремі функціонально завершені теми, які вивчаються в міру засвоєння й відповідають здібностям окремого студента або групи загалом; також – економічна ефективність: метод навчання дешевший, ніж традиційні, завдяки ефективному використанню навчальних приміщень, полегшеному коригуванню електронних навчальних матеріалів та мультимедію до них; можливість одночасного використання великого обсягу навчальної інформації будь-якою кількістю студентів. Я вже говорила про інтерактивність – активне спілкування між студентами групи і викладачем, що значно посилює мотивацію до навчання, поліпшує засвоєння матеріалу; є більші можливості для проведення дискусій, чатів, використання самоконтролю, відсутність психологічних бар'єрів. Ну й, звісно, відсутність географічних кордонів для здобуття освіти.

– О, щодо географії вашого наповнення...

– Цього року вперше маємо студентів й зі східних теренів України, також із центру – Черкас. Мені здається, географія розширюється саме завдяки дистанційним можливостям. Студент може перебувати в будь-якій точці України, навчатися, здаючи певні форми контролю дистанційно, а лише на 8-10 днів прибути на сесію та скласти форми контролю, що вимагаються

аудиторно. Мабуть, з часом додадуться й ті, хто навчається за кордоном, – коли ми вже повністю реорганізуємось і перейдемо на дистанційне навчання.

– Звідкіля «родом» ця форма?

– На Заході дистанційна форма навчання з'явилася вже досить давно і має велику популярність серед студентів через її економічні показники та навчальну ефективність. Дистанційну форму навчання ще називають «освітою протягом всього життя», адже більшість тих, хто навчається, – дорослі люди. Багато хто з них вже має вищу освіту, проте через необхідність підвищення кваліфікації або розширення сфери діяльності в них виникає потреба швидко, якісно засвоїти нові знання і набути навички роботи. Саме тоді оптимальною формою може стати дистанційне навчання.

– А які спеціальності наразі користуються найбільшою популярністю в навчальному центрі?

– Метою створення центру було забезпечити триступеневу освіту випускникам Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу імені Олександра Барвінського. Саме тому більшість наших студентів – це випускники коледжу, які бажають продовжити навчання за спеціальністю «Початкова освіта», проте часто змінюють спеціалізацію на «Дошкільна освіта», «Англійська мова», «Практична психологія» та «Інформатика». Представники сильної половини людства обирають спеціальність «Фізична культура і спорт». Стосовно здобувачів другої вищої освіти, то це такі напрямки, як «Історія», «Географія» та «Філологія».

– Ульяно Степанівно, Ви от зацентрували: наразі більшість студентів – випускники гуманітарно-педагогічного коледжу. Але не всі.

– Не всі. Є й ті, хто закінчив середню школу і бажає працювати. Зараз бюджетні місця надзвичайно обмежені. Молодь здобуває освіту переважно на контрактній формі, працюючи та навчаючись – багато й одразу після школи. Чимало вже після III курсу працюючи за фахом. Наприклад, тренерами в приватних закладах. Відкривається чимало фітнес-центрів, туристичних комплексів. Тобто, третій курс в нас практично працевлаштований. Дехто відкриває власну справу, дехто має це на меті. Виникають наболілі запитання, зокрема, в сфері економіки (цю дисципліну читаю, тому й маю можливість пересвідчитися), фінансування, чим не володіли попередні студенти. Тобто, намагаються адаптуватися до складних соціальних проблем та сучасного економічного становища, торуючи власну стежку. І це дуже добре.

– Нинішній рік позначений якимись новітніми щодо пропонованих спеціальностей?

– Так, цього року вперше проведено набір за спеціальністю «Фізична реабілітація», що дає можливість випускникам медичного коледжу отримати диплом бакалавра, а згодом і магістра. Фізичний терапевт займається розробкою методик застосування фізичних вправ, а також плануванням і виконанням програм функціонального відновлення. Сьогодні перед нами стоїть розв'язання проблем реабілітації учасників АТО. Багатогранність завдань фізичної реабілітації постраждалих в АТО породжує всезростаючий попит на фахівців з фізичної реабілітації.

Запитувала Анна БЛАЖЕНКО

Ретропогляд

Джерела мислі й знань: на тридцятилітті минулого віку

Не так вже й багато маємо путівників про Чортків давній. Отой, вже згадуваний якийсь в контексті сторінки «Місто», «родом» із року 1931-го, авторства поляка Йозефа Опацького, виразно деталізує присутні тоді різні галузі діянь суспільності міста. Поміж них – й освітянська галузь, на чому зробив наголос відданий чортківчанин, великий патріот міста, колекціонер і добрий приятель районки.

1931 року в Чорткові функціонувала приватна торговельна школа зі спільним навчанням хлопців і дівчат (пізніше школа № 15, відтак – № 6) по нинішній вулиці Залізничній. У тій же споруді (двоповерховій частині) – вчительська чоловіча семінарія. А ось по вулиці Замковій (теперішній другий корпус ЗОШ № 6, раніше – школа №

17) – семикласна школа «Освіта» ім. короля Яна III.

На нинішній вулиці С.Бандери, а перед тим – Міцкевича, в приміщенні Чортківського МНВК (міжшкільного навчально-виробничого комбінату), на той час мали «прописку» приватна вчительська жіноча семінарія ім. Марії Конопницької та середня професійна школа.

Філіал державної гімназії, а також математично-природничі лабораторії місцевих загальноосвітніх шкіл містилися в споруді, якої вже давненько нема на мапі Чорткова, – згодом то був (доки й воно) гідромеліоративний технікум (приблизно на тому ж місці, що й нинішній адмінбудинок районної ради).

По нинішній вулиці Грушевського, 28 знаходився польський гімназійний гуртожиток (бурса). Щоправда, як зазначено в путівнику, останнім часом, 1929 року, те приміщення передано повітовій раді для ковальської школи. Натомість упродовж 1930-1931 рр. постав новоспоруджений польський гімназійний гуртожиток – старий корпус теперішнього Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського. З виходом на ниніш-

ню вулицю Шевченка, у двоповерховому корпусі сучасного нам педколеджу, розміщалася семирічна загальноосвітня школа ім. Ст. Жеромського.

І аж два освітні заклади сусідили в будівлях зі спільним подвір'ям на місці сучасної ЗОШ № 2: семикласна загальноосвітня жіноча школа ім. королеви Ядвіги та гуманітарна гімназія зі спільним навчанням ім. Юліуша Словацького. А ось в приміщенні по вулиці Зеленій, 1, де нині – центральна районна бібліотека, мала осідок повітова шкільна рада.

Мало не століття минуло відтоді. Однак майже всюди, попри зміну національно-суспільних формацій, згадані будівлі так і зберігають освітянський дух – навчання і навчительства.

Вибрав Богдан ПРИГАР

Археологія

Печера Тризуб: таємниці розкриває земля

Чортківщина – край, оповитий таємницями старовини, білі плями яких буде розгадувати та відкривати не одне покоління дослідників. Однією доволі цікавою та цінною пам'яткою як геології, так археології та історії є виявлена мною 17 липня минулого року, а згодом досліджена печера Тризуб, розташована неподалік с. Ягільниці.

Так, за свідченням мешканця цього села Михайла Степановича Скрипника, 1953 р. н., який є палким шанувальником історії рідного краю та природолюбом, він в дитинстві ще малим хлопчиком пас худобу в околиці Ягільниці, неодноразово, з дитячою цікавістю, залазив до цієї печери – іноді, в дощову зливу, ховався там з друзями від негоди. За свідченням п. Михайла, вхід до печери мав вузький лаз завдовжки 4-5 м, який вів до округлого залу. Посередині цього залу знаходився подовгастий округлий камінь, а по боках – від монолітної плити, у скелястій породі, були висічені лави. Далі, як згадує очевидець, від зали проходили кілька розгалужень вузьких ходів.

Два роки пошуків печери автором статті не увінчалися успіхом – але, за чистою випадковістю, минулоріч вона була виявлена. Так, вкотре оглядаючи прибережні схили річки Черкаськи, в кількох місцях вдалося простежити у верхній частині схилу яру пісковики та подовгасті карстові западини. В одному місці між цими западинами виявлено невеликий отвір. Це й була та печера, яку я намагався віднайти минулі роки. При її огляді та обстеженні з'ясовано, що закладена в товщі піщаних вапняків. Верхня частина входу цього колодязя перекривається на 0,8 м темно-коричневим ґрунтом, до структури якого входять уламки вапняку. За ним, на глибині 1 м, йде напластування глини з вапняком біло-сірого кольору. Далі, на глибині 1 м, проходить піщанистий слоений вапняк. До структури останнього метра породи входить вапняк оолітовий. Вік цих вапнякових порід становить близько 100 млн. років.

При обстеженні печери з'ясовано, що форма ходів трикутна, має похилу стелю та дно. На тепер загальна довжина ходів має 23 м, а об'єм порожнини – 12 м куб. Вона у вигляді колодязя, від дна якої в чотири боки відходять ходи. Західний хід впирається в обвал схилу, який міг бути в минулому давнім кар'єром, або це – ерозійний схил яру. Власне, у цьому місці раніше був горизонтальний вхід до печери. Згодом він поступово осунувся – і печера закрилася. Тепер вона знову відкрита за рахунок провалу на перехресті карстових подовгастих западин. У даний час має вхід у вигляді провалу діаметром 1 м та глибиною 2,5 м. За генезисом ця печера карстово-ерозійна, гравітаційна, тобто карст є геологічною формацією, який завжди формується завдяки процесам розчинення і вилугування гірських порід поверхневими та підземними водами. Цим процесам піддаються такі породи, як сіль, гіпс, вапняк, доломіт, крейда, мергель. Під дією водоерозії та вивітрювання утворюються такі форми рельєфу поверхні, як карри, карстові вирви, улоговини, западини, понори, печери, підземні річкові джерела.

Дана печера й виникла за аналогічним принципом, сформована на місці древньої водоносної системи. Утворена печера Тризуб у прикритому карсті – тобто, такому типі, який формується в місцях, де карстуючі відклади покриті товщею гірських порід. Він є відміною поверхневого карсту, що виникає у результаті карстування земної поверхні.

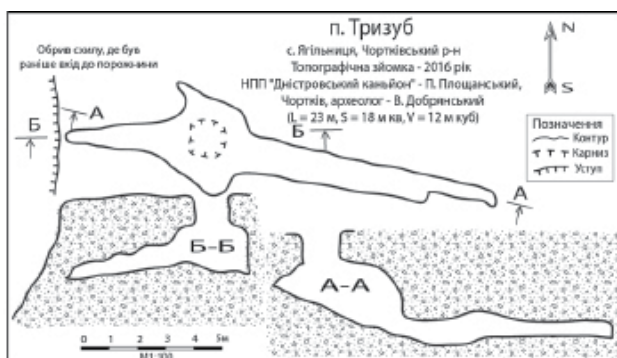
Печера Тризуб з часом, в процесі обводнення,

під час потужних і довготривалих злив, весняних паводків та конденсації вологи на стелі, під дією гравітації, в процесі водоерозії, поступово осипалася та замулювалася. Власне, виявити її вдалося знову через те, що склепінчаста стеля провалилася. Тепер печеру внесено до всеукраїнського спелеологічного реєстру. Вона, за географічним положенням, віднесена до Західно-Подільського височини та Чортківсько-Кам'янець-Подільського району, а за спелеологічним районуванням – VI-Б-3 Подільсько-Буковинської карстової області, Придністровського лівобережного району.

Печера Тризуб названа так автором статті через те, що в недалекому минулому у цьому районі поряд росло три велетенських столітніх дуба, а серед місцевого населення це урочище мало назву Три дуба або Тризуб. Щоправда, в комуністичні часи така назва топоніму була несприйнятна для комуністичної ідеології. Адже тризуб ототожнювався для комуністів з ворожим буржуазним націоналізмом, суперечливим з комуністичною ідеологією. Через це, таємно вночі, за вказівкою комуністичного керівництва, один дуб спиляли, щоб цей топонім не побував серед людей.

Але задля збереження давньої топонімічної назви місцевості автор статті вирішив назвати досліджену ним печеру Тризубом.

Ця печера є цінною геологічною пам'яткою, адже у басейні річки Черкаськи поки що не досліджувались процеси карстування, в яких можуть формуватися печери. Наприклад, біля витоків річки Черкаськи та суміжної річки Дупи (Тупа, Тупля, Дупля, а серед мешканців довколишніх сіл її ще називають Млака) спостерігаються інші процеси формування місцевості – псевдокарст, тобто це западинно-впадинний рельєф місцевості, який зовні може нагадувати карст, але виник в результаті інших геологічних процесів – під дією механічного винесення підземними водами тонких фракцій нерозчинних осадкових порід з певного масиву. На такій поверхні, як і під дією карстування, утворюються зниження, западини, лійки, блюдця. Ці процеси автор статті помітив у ході археологічних обстежень місцевостей, які спостерігаються біля схилів рік, долин Черкаськи і Дупи.

В історичному та археологічному вимірі печера Тризуб є доволі цінна. Вона використовувалася як сховище місцевим населенням в час воєнної загрози. Аналогічно вона могла мати своє місце в якості окремого християнського скиту. Така практика відлюдництва та усамітнення була особливо поширена з кінця XV по XVII ст. з поширенням на землі Галичини культури св. Онуфрія, що втілено в світогляді філософської течії ісіазму. Це була філософська релігійно-містична течія християнства, яка виникла в XIV ст. у Візантії, згодом поширилася на теренах України. Цей напрямок сповідував ідею божественного світла. Адепти (тобто прихильники) цієї течії позбавлялися мирської суєти і усамітнювалися окремо від людських осель. Позбавляючи себе турбот світського життя, вони свідомо піддавалися фізичним тортурам – постійно недоїдали, мужньо витримували холод, спрагу, хвороби. Але, постійно живучи в щоденному пості та молитвах, духовно наближалися до Бога.

Таким чином, при подальших обстеженнях печери Тризуб та басейну річки Черкаська, ми отримаємо в майбутньому результати, які розкриють невідомі факти як геологічного формування земної поверхні регіону, так і малодосліджені сторінки історії краю.

Володимир ДОБРЯНСЬКИЙ,
археолог

Чортківщина в соцмережах

Знайдімо час для Бога

Про це просила вірян на духовній зустрічі сестра Лідія Пайяппілі (Індія) зі Згромадження Сестер св. Йосипа де Сен Марк позаминула суботи, 22 жовтня, у соборі Верховних Апостолів Петра і Павла. «Люди завжди спішать. Ніхто не має часу. Час – це дар від Бога і ми маємо вміти присвячувати нашому Господеві цей час – молитися, в неділю і свята бути на Святій Літургії», – повчала монахиня присутніх на конференції парафіян. Сайт Буцацької єпархії повідомляє, що після науки сестра читала молитви на оздоровлення тих, які цього потребують. Зустріч із цією монахиною, яку Господь благословив даром зцілення, не перша для чортківчан – вона вже приїжджала до Чорткова, молилися тоді у костелі св. Станіслава.

Страдіварі із Босирів

Так, саме з села на Чортківщині родом скрипичний майстер Мирослав Пуцентела, якого називають українським Страдіварі. Дізнаємося про цю відому на увесь світ, лиш не у рідному краї, особистість

з публікації в інтернет-виданні TeNews. Мирослав Пуцентела зараз живе і творить у Львові, та народився у с. Босири, закінчив Чортківську музичну школу. Разом із дружиною Наталією та сином Орестом виготовляють скрипки, альти та віолончелі. «Кожен з виготовлених нами інструментів – це виключно ручна робота з дотриманням ідей та технічних методів раних італійських майстрів, включаючи найвищі критерії ремесла скрипкобудування», – розповідає пан Мирослав на сайті <http://www.putsentelas.com>. Майстер бере участь у різних конкурсах та виставках зі своїми виробами. Його інструменти звучать із найвідоміших сцен Австрії, Великобританії, Данії, Іспанії, Італії, Канади, Мексики, Німеччини, Польщі, Португалії, Росії, США, Тайваню, Франції, Швейцарії, Японії та інших країн.

Літературні таланти, зрощені у Чорткові

Ми напевно можемо пишатися літераторами-вихідцями з Чортківського краю, котрі зараз працюють в Україні й поза її межами: Василь Махно, Євген Баран, Теодозія Зарівна, Остап Ножак... Їхні ряди поповнені ще двома іменами. Молоду поетесу Юлію Фінковську, про творчі здобутки котрої ми неодноразово розповідали, прийняли у Національну спілку письменників України. Анна Павлик, котра зараз працює на ток-шоу «Говорить Україна», стартувала з письменницьким дебютом – вийшла у світ її дитяча книга «Хмаринка-дивинка». Вірші для дітей написані на підтримку екологічного проекту «Вода – джерело життя». На отримані від продажу кошти, як зазначено авторкою, волонтери очистять водоймища Києва. Ілюстрації до видання намалювала дивовижна художниця Катерина Косьяненко. «Вона, відома вдома і за кордоном художниця, вперше малювала для дітей, для вас, щоби «Хмаринка-дивинка» ожила», – пише у зверненні до читачів Анна Павлик.

Краса дівоча незбагненна

Так назвала невеличке повідомлення про фотоконкурс педагог-організатор Наталія Гут на сторінці «Обласна учнівська асоціація «авангард» у соцмережі. Із замітки дізнаємося, що серед лідерів шкіл проходив фотоконкурс «Міс Чортківщина», у якому взяли участь школярки з усіх загальноосвітніх закладів району. Організатором було районне учнівське самоврядування «Клуб старшокласників «Точка зору». Головними у журі визначено заслуженого художника Міжнародної федерації фотомистецтва (EFIAP) Ореста Лижечку та члена Національної спілки фотографів України Миколу Лановегу. І місце розділили представниці Мухавської та Милівецької шкіл, II місце – за ученицею Свидівської ЗОШ, а III посіла школярка Пробіжнської ЗОШ I – III ст.

Будуча рубрики Оксана СВИСТУН

На правах реклами

«Родинна ковбаска» зі Львова відкрила новий магазин у Чорткові

Новий магазин львівської мережі «Родинна ковбаска» відтепер працює у місті Чорткові, по вулиці Шевченка, 56.

Тут можна придбати різноманіття ковбасних виробів. Загалом в асортименті продукції від «Родинної ковбаски» — понад 100 найменувань. Це копчені і напівкопчені, варені і печені ковбаси, сосиски і сардельки, сальцесони, м'ясні делікатеси тощо. Асортимент продукції давно вийшов за межі ковбасного виробництва. Тепер в мережі можна придбати хліб власної випічки від торгової марки «Хліборія», свіже м'ясо із власних ферм. Основний принцип роботи «Родинної ковбаски» — якість і свіжість продукції. Адже з моменту виготовлення м'ясних виробів і до їх доставки в торгову точку минає менше доби. Виробництво розпочинається зранку, а ввечері готова продукція, яку охолоджують, на оснащених холодильними системами та сучасним обладнанням машинах доставляють у інші області.

«Родинна ковбаска» — це торгова марка зі Львова, особливість якої — продукція власного виробництва. М'ясо — українське, вирощене на фермах компанії «Барком», яка є власником «Родинної ковбаски». До речі, сільськогосподарська компанія — одна з небагатьох в Україні, яка працює за принципом замкненого виробництва: власні поля, власні ферми, власна сировина, власне виробництво та власна мережа збуту під назвою «Родинна ковбаска». Компанія обробляє 8 тис. гектарів полів, має 20 власних ферм, де вирощує понад 70 тис. свиней. Свої магазини компанія має в 11 областях України.

Додамо, що продукцію «Родинної ковбаски» у Чорткові також можна купити за адресами: вулиця Гончара, 11 а та вулиця Шевченка, 56.

Людмила МІСЕЧКО

Слідами виступів «Гн»

Контакт з РЕМом є!

Знаєте, як довго, як спрагло ми очікували на ось цю рубрику та подібні публікації? Не лише газетярі, а й наші читачі. Бо ж реагування чи то на критику, чи й найменшу заувагу нині годі дочекатися. А тут — така приємність!..

Два номери назад, 21 жовтня ц. р., «Голос народу» вмістив репліку за дзвінком нашого читача чортківчанина Станіслава Соболевського щодо намарності зателефонувати до абонентського відділу РЕМ, аби передати показник лічильника. І ось — дзвінок, а відтак й візит до редакції заступника начальника Чортківського РЕМ з енергозбуту Михайла Блаженка. У тій площині — конкретизація вирішення проблеми: доволі проста й олюднена, тобто спрямована на зручність споживачів.

Михайло Степанович деталізував: «У зв'язку зі збільшенням кількості телефонних звернень побутових споживачів на номер абонентського відділу залучено додаткові телефони для передачі показників лічильників. Вже з 1 листопада ц. р., окрім телефону власне абонентського відділу — 2-61-97, для цієї мети можуть слугувати й інші телефони. Зокрема: 2-62-92 — це приймальня, 2-61-87 — бухгалтерія, 2-61-88 — диспетчерська служба та 2-62-21 — інспекція. Крім того, показники лічильників можна занести на офіційний сайт ВАТ «Тернопільобленерго» <http://www.toe.te.ua/> в розділі «Подача показників» (вибравши у «віконечку» Чортківський РЕМ).

Однак, як зазначив п. Блаженко, за переліченими номерами телефонів можуть лише прийняти показники лічильників — й не більше. Ну, хіба ще роз'яснити щось стосовно тарифів. Коли ж когось зі споживачів цікавить деталізація в площині особових розрахунків — виручить лише телефон абонентського відділу — 2-61-97. Якщо ж виникатимуть проблеми чи непорозуміння, звертайтеся безпосередньо до заступника начальника РЕМ з енергозбуту М.Блаженка за тел. 2-62-20.

Записала Анна БЛАЖЕНКО

В анфас і профіль

Акценти 130-ї осені

Що там не кажіть, а саме поняття «станція» містить певну філософічність: як-не-як — проміжний сегмент між минувиною й будучністю, немов стрімкуюче, подовжене тире в правописанні, вічно пульсуючий часовий вимір... Є в тому для небайдужих, романтичних натур якась захопленість, навіть натхнення. Принаймні так, на хвилі відвертості, щиро зізнається нам начальник станції Ягільниця Ольга Кашинець.

Форменний одяг залізничника Ользі Михайлівні дуже до лиця. Він неначе аж підкреслює, означає вольову натуру цієї жінки, котра чверть віку назад, по закінченні тодішнього Дніпропетровського

інституту інженерів залізничного транспорту ім. академіка В.Лазаряна, ступила на стежку, де значно помітніше чоловіцтва, аніж жіноцтва. Потомствена залізничниця родом з Рави-Руської, що на Львівщині (провідником поштових вагонів довгу низку літ трудився батько, в тому ж виші здобував фахову освіту й старший брат), вона, перебравшись в 1995-му разом з чоловіком на його вітчизну — Тернопільщину (він — з Гусятинського району), рік часу працювала товарним касиром, згодом — черговим по станції. А в червні 2006-го перебрала посаду від своєї ж «половинки», Ярослава Петровича Кашинця, — він пішов працювати черговим по станції Чортків. І вже десять літ жінка впевнено кермує станційною господаркою тут, в Нагірянці.

— Ось цьому пасажирському будинку «від роду» — 129 років, — з цікавістю розповідає нам його нинішня господиня. — Бо споруджений 1887 року, ще за Австро-Угорщини. Значить, розпочався відлік 130-го року, ось такої за порядком осені...

Окреме приміщення — то пост чергового по станції. Є й пакгауз з рампою — використовувався, коли активно велися вантажні роботи. Не можна стверджувати категорично, що вони зовсім відсутні, адже станція перепускає вантажні потяги із Торського, Товстого, хоча й не забезпечує з ними маневрів. Є товарна контора, проте немає товарного касира.

— Приїхали б ви сюди років з чотири назад, то й побачили б, — трохи ностальгує за минулим наша співрозмовниця. — Бувало тут тоді до двохста вагонів на місяць, — продовжує. — Є під'їзна колія ДП «Укрспирт» Марилівського МПД: воно зерновози одержувало, відправляло спирт. І «Райз-Максимко» має під'їзну колію теж — одержувало міндобрива. Тепер трохи затихло все, але, думається, колись та й відновиться, — підсумовує навіть більш ніж оптимістично — з якоюсь внутрішньою незборимою вірою (таким самим впертим блиском світлтимуться її очі пізніше, в плінні розмови, коли висловлюватиме переконання, що й означена на карті залізниць України Кримська залізниця, як і весь півострів, неодмінно буде наша, українська. Внаслідок мовленого та почутого сходимося в думці, що те залежатиме від умів молодого порослі, майбутнього України — такого, як її сини Андрій і Дмитро, котрі хоча й не пішли батьковою-матеріною стежкою, та здобули фах в Київській політехніці).

Колектив станції — то, окрім начальника, четверо чергових: за словами п. Ольги, — гарний, працюючий, дружний, молодий колектив. Називає їх по-ім'яно: Ігор Копчук, Павло Сеньків, Ольга Возьна,

Микола Лопушняк. Останній з перелічених — привітний 30-літній чоловік, в котрого за плечима два десятки літ залізничного стажу, на час наших відвідин якраз перебував на зміні та ще й саме приймав приміський дизель сполученням Тернопіль-Заліщики об 11.05. На пероні на потяг дочекувалось двоє пасажирок, а прибуло на станцію п'ятеро. Ось такий пасажиропотік наразі нам випало спостерегти.

Загалом же через станцію Ягільниця курсують всі ті потяги, що й через Чортків. Ввечері, о 21.36, прибуває ще один дизель з Тернополя. Парний з ним, той, що простує із Заліщиків на Тернопіль, на станції майже під ранок — в 3.20. Стоянка — цілих 10 хвилин, тому що тут відбувається схрещення потягів: о 3.25 проходить Київ-Рахів — наразі один-єдиний зі статусом дальнього курсування. Парний з ним, Рахів-Київ, як і перший, — щоденний, час його з'яви в Нагірянці о 20.18. Є ще один потяг приміський посеред дня, о 14-й год., — теж сполученням Заліщики-Тернопіль.

Ольга Михайлівна принагідно з приємністю згадує зовсім недавні часи, коли станція перепускала аж сім пар поїздів, та ще й яких! Сполученням з Одесою й Харковом, Чернівцями та Києвом. Навіть міжнародний був — Софія-Москва. Здавалось би, незмінний, вічний — Шепетівка-Івано-Франківськ (раніше Козятин-Івано-Франківськ), а й той відмінили. «І на нашій станції зупинялися, посадка йшла, — розповідає, — квиткова каса працювала... Років десь зо сім, як нема...».

І все ж невиправна оптимістка за натурою, вона охоче вишукує позитив: нині триває оновлення рухомого складу, локомотивів загалом на залізницю. Очікується підвищення заробітної платні з настанням наступного року. Не стала винятком і Ягільницька станція: капітально відремонтовано й першу, і другу колію — старі дерев'яні шпали замінено на залізобетонні. А тепер очікується ремонт (теж капітальний) сусіднього перегону Товсте-Торське. «Є по чому їздити, лиш би поїзди ходили!» — в лад висловленим думкам резюмує начальниця станції.

Виявляється, зладжений ритм станційного механізму забезпечують не лише суто станційники, а й інші служби, кожній з котрих відведена виключно її роль. Пані Ольга охоче наголошує на партнерських потугах бригади Чортківської дистанції колії під орудою Василя

Двикалюка, а також — механіка дистанції зв'язку Анатолія Тустановського (він обслуговує світлофори, стрілочні переводи тощо). Присутня діяльність ще однієї залізничної служби, «прописаної» у Львові, котра доглядає лісопосадку вздовж перегонів.

Ось тут, в невеличкому й затишному кабінеті начальника станції, теплом попри осінню сльоту від доброзичливої, аж відчутної енергетики його власниці, буквально все «працює» на наше входження «в тему». Ольга Михайлівна показує цьогорічне ілюстроване видання про залізничні станції Тернопільщини (до слова, на обкладинці — репродукція картини працівника Чортківської дистанції колії Сергія Орлика), присвячене 145-річчю колійних перевезень краю. Є там і стаття про станцію Ягільниця. Настінний календар з логотипом Львівської залізниці нагадує про її цьогорічне 155-ліття. І в унісон висловленим нами умовиводам наша візаві означає ювілянтку не інакше, як воротами в Європу. Мовляв, то — не тільки й не стільки привід для гордості, як стимул до більш наполегливої праці. Здається, це — ще й гасло, принаймні, для неї — керівника з мудрістю жінки й характером чоловіка, — неодмінне.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Час місцевий

Чи врятує громада українське село, або І знову – щодо рації від децентралізації

Хоча, здається, відповідь тут однозначна, про що й свідчить програма «Децентралізація приносить кращі результати та ефективність» (DOBRE), куди Заводська об'єднана територіальна громада втрапила однією з шести в області та 25-ти в Україні.

Власне, таку вість «Голос народу» вже опублікував в минулому числі – коли голова територіальної громади з центром у смт Заводське Людмила Павлінська зі своєю командою ще й не повернулася зі столиці, з церемонії відкриття означеної програми. Нині ж, по її поверненні, ми вдаємось до спроби більш масштабно й водночас популярно осмислити обрії очікуваного.

Виявляється, механізм відбору громад, що втрапили до Штатівського проекту, був більш ніж жорсткий: анкета з численними запитаннями передбачала насамперед осмислення, наскільки громада співпрацює з громадськістю, підприємцями, урядовцями тощо. І все це повинно було мати документальне підтвердження: опитування – анкети, збори – протоколи. Одне слово, за-

водчани представили апікаційні матеріали розміром з цілу пачку ксероксного паперу. І – втрапили до програми DOBRE.

– Це 5-річна програма із загальним бюджетом 50 млн. доларів США, – конкретизує Людмила Романівна. – Програма підтримуватиме ефективність управління в об'єднаних громадах, допомагатиме конструктивній взаємодії громадян, громадського суспільства з органами державного управління, добиватиметься прозорості та якісного надання послуг. Вже першими партнерами, хто приїде до громад, стануть поляки та українці – в часових рамках між 15-17 грудня ц. р. вони проведуть в нас аналіз.

Це буде аналіз статистичний – найперше, що потрібне для ефективного розвитку громади, її інвестування. Гості вивчатимуть структуру громади, вникатимуть в її проблеми. Наступне – навчання, інтелектуальний розвиток громади.

Моя співрозмовниця не приховує: на неї та її команду чекає клопітка робота. Бо допомога надаватиметься, однак конкретні, цілеспрямовані, зрештою, поєднані зусилля потребуватимуться від всіх залучених учасників проекту.

Пообіцяне сприяння, звісно ж, відобразиться на розробці стратегії розвитку громади, написанні проектів та їх реалізації. Тобто, передбачається все – від навчання й до кінцевого результату, помічний супровід триватиме відтепер протягом всіх 5-ти років проекту.

А що ж оті 50 млн. доларів – чи дістануться громади їх, поділений на всіх, для реалізації власних потреб? І коли? Пані Павлінська розвіює отакий міф про «манну небесну», одразу деталізує: «Нам сказали: що з того, якщо ми зараз дамо якісь кошти, не навчивши людей, як правильно працювати, заробляти гроші?».

Тобто, найперше – вироблення стратегії: вона має слугувати для всієї команди за щоденник, настільну книгу, зрештою, – дорожню карту, за якою рухатиметься громада. Мають бути вироблені кілька пріоритетів: наприклад, вода, дороги, розвиток якогось виду бізнесу на території. Й усе це мусить в'язатися так, щоб в кінцевому результаті давати певний економічний ефект. У рамках стратегії представництво громади може залучати донорів, може писати проекти й вигравати гранти. Може так само в цьому DOBRE обґрунтувати та отримати кошти на реалізацію якогось проекту.

А от цікаво, чи функціонування вже в рамках програми додасть реноме власне об'єднаній територіальній громаді в Заводському з тим, щоб до неї згодом долучалися інші населені пункти?

– Звісно, це стане стимулюючим моментом, мовляв, громада перспектив-

на – виграє якісь проекти, допомагає людям, поліпшилась якість надаваних послуг чи зробили дорогу і т. д., – пояснює Людмила Романівна. – Свого роду конкуренція між громадами: чим ти можеш зацікавити той чи інший населений пункт, щоб саме до тебе приєдналися. Але, думаю, не тільки це. Те, що ми взяли участь в DOBRE і його виграли, хороший показник в управлінні процесами, з якими стикається громада, та того, як ми вирішуємо проблеми. Це ще й стимул до кардинальної зміни управлінської діяльності, спрямованої на людей і тільки на людей. Бо найперший пріоритет – це люди! Коли зробляєш якийсь проект, потрібно закладати в нього не те, що бачиться з вікна власного кабінету, а те, чого хочуть люди...

Ми поцікавились у нашої співрозмовниці враженнями від церемонії відкриття програми, персоналії, котрі брали в ній участь. Голова Заводської громади втішена безпосереднім спілкуванням з Віце-прем'єр-міністром України Геннадієм Зубком (на знімку) – насамперед щодо очікуваної дії закону про приєднання до вже існуючих громад інших населених пунктів. Втішена й тим, що до участі в проекті брались тільки об'єднані територіальні громади – отже, і Європа, й Америка готові допомагати тим, хто прагне змін.

– Коли мене запросили на Тернопільське телебачення на програму «Чи врятує громада українське село», то в плінні дискусії я почула від одного з науковців: «Все залежатиме від багатьох факторів... якщо», – резюмує Людмила Павлінська. Й підсумовує: – Додам: якщо хотіти, можна з неможливого зробити можливе. Для себе, громади, дітей, майбутнього.

Анна БЛАЖЕНКО

Знай наших!

Душа у співі молиться двічі

Як сказав св. Августин, «хто співає, той молиться двічі». В духовному співі душа здійснюється ген під небеса і воістину пізнає Духа Святого. Принаймні, в цьому стовідсотково переконана спільнота народного хору «Благовіст» церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії м. Чорткова – рівно, як і їх шанувальники. А таких чимало. Й нещодавно додалося ще – адже хор долучився до І обласного фестивалю-конкурсу духовної музики «Тебе оспівуємо, Тебе благословимо...» і залишив в його плінні помітний слід.

Фестиваль, маючи за гасло слова «Співайте Господові славно, бо прославився» (Вих. 15, 21), сповідує мету подальшого сприяння у відродженні духовності українського народу, його релігійних традицій, спромоги наблизитися до глибинної побожності та богонатхненної краси, котрою дихаємо споконвіку.

Як оповідає староста хору Любомир Прокопів, нашим хористам випала честь відкривати фестиваль молитвою «Отче наш» Миколи Леонтовича у складі зведеного хору, котрий склали два співочих духовних колективи – окрім «Благовіста», ще хор «Осанна» церкви Верховного Апостола Петра м. Тернополя – під диригуванням регента, культуролога, членки журі Ольги Коневич. Відтак, в плінні конкурсу, «Благовіст» виконав твори Ки-

рила Стеценка «Анафора» та «Єдинородний син» Григорія Курцеби. Керував молодий, талановитий диригент Володимир Корчак.

«Благовіст» дісталися духовної відзнаки – Грамоти високопреосвященного Архієпископа і Митрополита Тернопільсько-Зборівського УГКЦ кир Василя Семенюка, її вдаровано отцем Романом Вавруком, так само членом журі фестивалю-конкурсу. Хористи складають глибоку дяку за підтримку коштом для здійснення поїздки на конкурс Чортківському міському голові Володимиру Шматку.

До слова, кілька тижнів тому «Благовіст» мав за честь співати Божественну Літургію в одній з найбільших подільських святинь, всесвітньому відпустовому Марійському центрі – Зарваниці. І має намір долучитися до участі в наступному міжнародному конкурсі духовної музики, котрий теж проходить в Тернополі вже у квітні 2017 року.

Анна БЛАЖЕНКО

Патріотика

Не втрачаймо зв'язку поколінь

У рамках тижня історії в Джуринській ЗОШ І – III ступенів був проведений ряд заходів: виставки історичних газет «Українці та Європа», малюнків «Моя країна – Україна», віртуальна подорож «Така відома й невідома Україна», заочна мандрівка «Моя Тернопільщина». Апофеозом тижня історії, спланованим під вмілим керівництвом вчителя історії та правознавства Н.Горин, стала патріотична імпреза «Не втрачаймо зв'язку поколінь», приурочена чотириєдиному святу: Дню українського козацтва, створення УПА, захисника України та Покрові Пресвятої Богородиці, що відбулася нещодавно.

Ведучою патріотичного дійства була бібліотекар школи Л.Кістяник. У канву імпрези майстерно були вплетені поетичні одкровення, музично-пісенні акорди у виконанні талановитих школярів: А.Нагумик, А.Рібої, Д.Кіндяка, Л.Витрикуш (5 кл.), В.Кістяник, А.Макарівської, А.Пліско,

О.Просим'яка, Б.Андрухового (6 кл.), Р.Білявської, М.Петрашика, В.Яремуса, Д.Шевчука, І.Колівошко (7 кл.), О.Луговик, О.Грицей (8 кл.), О.Конопельської, І.Сякалюк, І.Витрикуш, Н.Півторака, В.Рекрутяка, І.Дмитровської, С.Цепенди (9 кл.), С.Бережного, А.Гриньків, Н.Козак, І.Нагаєвської, А.Колівошко, Є.Федорків, Н.Гандзюк, Д.Сташишин, В.Семанишина, Д.Цепенди (10 кл.), документальні хроніки, буктрейлери про події новітньої героїчної історії України. Духовний наставник о. Михайло доніс до присутніх історію свята Покрови від найдавніших часів аж до сьогодення і пояснив, чому українці так шанують його.

Хвилиною мовчання вшанували учасники дійства полеглих у боях героїв. Засвітилася в цей день і лампадка пам'яті в ореолі живих квітів і на могилі нашого односельчанина, колишнього учня школи Руслана Коцюка.

Своїх героїв треба пам'ятати,
Вони ж бо крила
нам дають для звершень.
Дай, Боже, миру,
збережи Україну-матір,

Дай не забути тих, що були перші.

Олександра КВАСНИЦЯ,
вчитель української мови
Джуриинської ЗОШ І – III ст.

Радить лікар

Методика самообстеження молочної залози

Рак молочної залози в Україні, так само, як і в більшості країн світу, з кожним роком розповсюджується і нині посідає перше місце в структурі захворюваності та смертності від злоякісних новоутворень серед жінок (25 відсотків від усіх випадків раку). В Україні рак молочної залози є однією з основних медико-соціальних проблем сучасної системи охорони здоров'я внаслідок значної поширеності і високого рівня інвалідності та смертності від нього.

Актуальність самообстеження молочної залози полягає в тому, що будь-яке захворювання легше попередити, ніж лікувати. Ну і, звичайно ж, набагато легше позбутися захворювання на самому початку, ніж лікувати запущену форму.

Методика самообстеження досить проста. Його рекомендується проводити жінкам старшим 20 років один раз на місяць через 2-3 дні після закінчення менструації. У випадку після менопаузи – в перший день кожного місяця. У разі виникнення будь-якої підозри вам необхідно наступного дня звернутися до спеціаліста із захворювань молочної залози.

Методика самообстеження молочної залози

Станьте перед дзеркалом спочатку з опущеними, а потім з піднятими догори руками. Огляд проводиться перед дзеркалом при гарному освітленні у таких положеннях:

- руки на поясі;
- руки, підняті вгору з долонями на потилиці;
- руки опущені.

Зверніть увагу на такі ознаки:

- втягнення або випинання ділянки шкіри;
- втягнення соска;
- зміна звичної форми або розміру однієї з молочних залоз;
- наявність жовтуватих або кров'янистих виділень з соска;
- почервоніння та припухлість ділянок шкіри молочної залози.

Пальпація молочних залоз здійснюється стоячи або лежачи. Краще це

проводити лежачи, бо у цьому випадку мускулатура розслаблена, що надає можливості не пропустити жодної ділянки молочної залози. Пальпація проводиться протилежною залозі рукою. Половина грудної клітки, де знаходиться залоза, що обстежується, має бути піднятою. Для цього під лопатку підкладають невелику подушечку або валик.

Пальпація молочних залоз в положенні лежачи на спині здійснюється таким чином. Під лопатку зі сторони, що обстежується, підкладіть валик таким чином, щоб грудна клітка була трохи піднята. Пальпуйте кожну молочну залозу протилежною рукою. Уникайте грубого прощупування та захоплення великої ділянки тканини молочної залози, оскільки це може створити враження ущільнення, якого насправді немає. Обстеження проводиться у трьох положеннях:

- рука з обстежуваного боку спрямована вздовж тулуба;
- рука спрямована вверх за голову;
- рука спрямована убік.

Молочну залозу пальпують у такий спосіб: ви можете вибрати кругові рухи (мал. 1); рухи по лінії вверх та вниз (мал. 2); клиноподібні рухи (мал. 3). Завжди пальпуйте молочні залози в одній і тій

самій послідовності. Це допоможе вам не пропустити жодної ділянки. Особливо обстежуйте сосок. Його стискають між пальцями, починаючи з країв ареоли, для того, щоб переконатися, що з соска не з'являються виділення.

Микола ЮРКІВ,
районний онколог

Панкратіон

У променях слави Геракла

Нещодавно у столиці Грузії – м. Тбілісі проходив чемпіонат світу з панкратіону, в якому взяли участь спортсмени

із 25 країн світу. Достойно виступила серед кращих команд планети з цього древнього виду боротьби, що бере свій початок зі Стародавньої Греції (за давньогрецькими міфами засновником панкратіону вважається сам Геракл) і сьогодні набирає усе більшу популярність, збірна України, посівши у медальному заліку друге командне місце. У чемпіонаті серед юніорів у складі нашої збірної взяв участь і чортківчанин Ігор Пандрак, котрий у красивих захоплюючих поєдинках декласував на шляху до фіналу своїх суперників і у захоплюючому фінальному двобої з індусом здобув титул чемпіона світу в цьому мужньому виді спорту.

Вітаємо Ігоря з перемогою, сподіваючись побачити його у майбутньому на Олімпійських іграх, адже, як у древній Елладі, не так давно він включений до програми головних змагань планети!

Борис ФЕДОРИШИН,
керівник фізичного виховання
Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу
ім. О.Барвінського

Футбол

Ось вони – володарі Суперкубка!

Пару тижнів тому, коротко знайомлячи наших читачів з розіграшем Суперкубка району з футболу поточного сезону, нам десь забракло газетної площі для уміщення фотографії щасливих володарів цього почесного трофею – ФК «Вигнанка». Тож сьогодні на справедливий претензії команди повертаємо «боржок», адже хлопці своєю гідною фіналу грою заслужили бути поміщеними на сторінках районки. Вони зуміли, залишившись удев'ятох (!), провести гол у ворота суперника – ягільницької «Січі», і той лише ціною відчайдушних зусиль на останніх секундах гри зумів зрівняти рахунок

– 3:3. А в серії одинадцятиметрових їм таки посміхнулася фортуна, десь, можливо, повернувши борг за програній за півфінальними пенальті півфінал давидківській «Нічлаві». (Нагадаємо, участь вигнанчан у фіналі Суперкубка стала можливою через відмову брати участь в розіграві цього почесного трофею кубкового фіналіста – команди с. Давидківці). Так тримати і надалі!

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Фото Володимира ТИХОВИЧА

Золоті медалі і овації чемпіонам

Справді гідний лідерів сезон продемонстрував ФК «Росохач», який виступав у Зоні «А» Другої групи районної першості з футболу, зазнавши лише однієї поразки у матчі, що вже нічого для них не вирішував. Тож і завершальний акорд мав бути на відповідному рівні. А ним стало свято чемпіонів, організоване нещодавно у місцевому сільському будинку культури.

Золотих медалей і Почесних грамот від співорганізаторів першості – районної федерації футболу, РЦФЗН «Спорт для всіх» і відділу молоді та спорту райдержадміністрації, які вручали начальник останнього Олег Галушак і депутат районної ради від с. Росохач Василь Градовий, удостоїлися як гравці команди, так і її спонсори – керівництво місцевого ПАП «Степ-М», ЗАТ «Агропродукт» та сільський голова Оксана Штира. Не залишилися в

боргу і місцеві аматори сцени, подарувавши сільським чемпіонам чудовий концерт. Беззаперечно, отримавши такий позитивний заряд емоцій, у наступному футбольному сезоні росохачські аматори шкряяного м'яча гратимуть не гірше, а, можливо, знову повернуться до когорти елітних команд Чортківщини, адже цьогорічна першість красномовно продемонструвала, що у Другій групі їм робити нічого.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Аматорська першість України з футболу

Перша група. 10-й тур. «ОДЕК» Оржів (Рівненська обл.) – «Чортків-Педуніверситет» – 2:0 (Голи: Семенчук (36), Таргоній (74)).

У заключному турі першого кола аматорської першості чортківчани приймають одного з її лідерів (поточне друге місце) – команду з сусідньої Івано-Франківської області «Оскар» Підгір'я. Початок зустрічі на «Хар-

човику» – о 14-й год. Нагадаємо, що «Чортків-Педуніверситет» перед завершальним матчем у цьому сезоні посідає останнє – 11-е місце.

Дитячо-юнацька футбольна ліга України

Перша ліга. 10-й тур. «Чортків-Педліцей» – ДЮСШ-2 Тернопіль: U-15 – 3:2; U-17 – 0:0. Команда «Козятин-Агро» знялася зі змагань, тому зустрічі 11-го туру чортківчани пропустили.

ОДПІ інформує

Для ремонту РРО – 7 днів

Відповідно до ст. 5 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон) на період виходу з ладу реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО) та здійснення його ремонту або у разі тимчасового, не більше 7 робочих днів, відключення електроенергії проведення розрахункових операцій здійснюється з використанням книги обліку розрахункових операцій та розрахункової книжки або із застосуванням належним чином зареєстрованого резервного РРО.

Пунктом 2 ст. 14 Закону передбачено, що при виході з ладу РРО центри сервісного обслуговування зобов'язані забезпечувати відновлення його роботи протягом 7 робочих днів.

У разі незабезпечення центром сервісного обслуговування гарантійного ремонту РРО не пізніше сьомого робочого дня з дня прийняття в ремонт РРО ввести в експлуатацію належним чином зареєстрований на суб'єкта господарювання резервний РРО (п. 4 ст. 14 Закону).

ГДІ з питань організації роботи Чортківської ОДПІ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ЗАПРОШУЄМО НА НАВЧАННЯ

ФАКУЛЬТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ АПК

ПІСЛЯ ЗАВІНЧЕННЯ ШКОЛИ, ТЕХНІКУМІ, КОЛЕДЖІ НА НАПРЯМ: «ХАРЧОВА ТЕХНОЛОГІЯ ТА БІОЕНЕРГІЯ», ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ ДІПЛОМУ БАКАЛАВРА НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ ЗА ОКР «МАЛІСТР» «ТЕХНОЛОГІЇ ЗБЕРІГАННЯ, КОНСЕРВУВАННЯ ТА ПЕРЕРОБКИ М'ЯСА» «ТЕХНОЛОГІЇ ЗБЕРІГАННЯ ТА ПЕРЕРОБКИ ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ» «ЯКІСТЬ, СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА СЕРТИФІКАЦІЯ»

03041, Україна, м. Київ, вул. Героїв Оборони, 15.
Довідка: (044) 527-82-42.
Електронна пошта: rectorat@nubip.edu.ua
http://nubip.edu.ua/
Принятельна комісія
тел.: (044) 258-42-65,
(044) 527-83-08.

МИ НАВЧИМО ВАС ВИРОБЛЯТИ ЯКІСНУ, БЕЗПЕЧНУ, СМАЧНУ ТА КОРИСНУ ЇЖУ У ПРОМИСЛОВИХ УМОВАХ

Доктор філософії Баль-Привалко Лариса Владиславівна, доктор технічних наук, професор, академік АН вищої освіти України
тел.: (044) 527-89-59, тел. моб. (067) 401-86-72 Електронна пошта: bprlv@mail.ru, bprlv@ukr.net

У зв'язку з розширенням дистрибуційна компанія оголошує конкурс на вакансії:

торгового представника;

водія з власним легковим авто

Чекаємо ваших дзвінків за тел.: 066-489-49-44, 067-340-19-91

Подяка

Нині переживаємо не кращі в економічному плані часи: «діряві» кишені скрізь і всюди. А що вже говорити про категорії українців, в різні часи уражені чи то екологічними проблемами, чи військовими конфліктами. Поміж них – і спільнота колишніх воїнів-«афганців». Дехто відвертається від наших проблем, мовляв, ми вже не на часі. Проте світ не без добрих людей. Таких, наприклад, як колектив ТОВ «Агрополіс» та зокрема його директор Степан Іванович Лазюк. Щира вдячність їм за фінансову допомогу. Сподіваємось, благодійні зусилля цих людей будуть винагороджені Всевишнім та Матінкою Божою.

Михайло ЗАБЛОЦЬКИЙ,
голова районної Спілки воїнів-«афганців»

Відповідно до розпорядження голови Чортківської райдержадміністрації за № 301 – од від 30 вересня 2016 р. розробляється детальний план забудови на земельній ділянці за межами населеного пункту с. Білобожниця Чортківського району для будівництва та обслуговування базової станції стільникового зв'язку ПрАТ «Київстар», яку планується розмістити на орендованій земельній ділянці площею 0,1400 га.

Замовником розроблення детального плану виступає Чортківська районна державна адміністрація. Фінансування розроблення детального плану території здійснюється за рахунок ПрАТ «Київстар». Пропозиції приймаються протягом місячного терміну з дня опублікування оголошення за адресою: м. Чортків, вул. Шевченка, 23, Чортківська райдержадміністрація, та за телефоном (03552) 2-35-32.

ПРОДАЮТЬСЯ**квартири****будинки**

2-кімнатна квартира на 5-му поверсі, в затишному мікрорайоні по вул. Б.Лепкого, 9 (навпроти пологового будинку). Загальна площа – 58,1 кв. м, житлова – 33,3 кв. м, з добротним евроремонтом, індивідуальним опаленням. Є два балкони (6-метровий балкон через дві кімнати, обкладений еврорізними і вагонкою, 3-метровий балкон об'єднаний з кухнею). Санвузол з оновленою сантехнікою.

Тел.: 066-080-20-08, 068-988-40-69.

побутова техніка

електрична швейна машинка марки «Veritas». Тел. (0254) 3-56-71.

будинок у с. Горішня Вигнанка по вул. Вільховець, 10, площею 74 кв. м. Є земельна ділянка 0,48 га. Ціна договірна.
Тел.: 2-04-22, 098-584-15-56 (Олег).

терміново недорого будинок у м. Чортків, по вул. Богуна, затишна вулиця. Загальна площа – 112 кв. м, 4 кімнати, кухня, на подвір'ї гараж, криниця. Ціна договірна.

Тел.: 067-256-83-40, 095-698-71-23.

здається в оренду

нежитлове приміщення у м. Чортків, вул. С.Бандери, 46, площею 520 кв. м. Можливий продаж.
Тел. 098-971-98-28.

посвідчення громадянина, потерпілого внаслідок аварії на ЧАЕС, видане Тернопільською ОДА в 1993 р. на ім'я: **ПУЛЯК Антон Омелянович.**

свідоцтво про право власності на нерухоме майно серії САА за № 781102, видане Чортківською міською радою 22 березня 2004 р. на ім'я: **ФЕДОРІКО Олександр Анатолійович.**

посвідчення громадянина, потерпілого внаслідок Чорнобильської катастрофи IV категорії серії В-І за № 137923, видане Тернопільською обласною державною адміністрацією 25 грудня 1993 р. на ім'я: **ГУЗІЙ Галина Богданівна.**

11 листопада о 10-й годині в приміщенні сесійної зали міської ради відбудуться звітно-виборні збори районної спілки «Чорнобиль».

Оргкомітет**Подяка**

Висловлюємо щирю вдячність всім, хто розділив наше горе із втратою рідної людини – матері, бабусі, прабабусі Бурсової (Гаврилюк) Стефанії Сильвестрівни. Нехай милосердний Господь винагородить їх Своїми ласками за співчуття, допомогу та участь у похороні. Велике спасибі настоятелю Успенської церкви о. Мирону Карачу, церковному хору, сусідам з вулиці Галицької, родині близькій і далекій.

Опечалена родина – син, невістка, онуки і правнуки покійної.

ПОТРІБНІ ОХОРОНЦІ (ЧОЛОВІКИ, ЖІНКИ)

Тел.: 067-520-31-22, 066-736-14-51, 067-541-62-24
З/п від 3 тис. грн.

ПОМ'ЯНИМО

10 листопада 2016 року минає рік, як неблаганна смерть забрала життя нашого головного бухгалтера **ЛІСОВОЇ Ольги Григорівни**, яка багато років віддала своїй улюбленій бухгалтерській справі. Світла і вічна їй пам'ять. Нехай пухом буде їй земля. Помолімося щиро за спокій її душі у Царстві Небесному.

Колектив ДП «Чортківське лісове господарство».

Слово-спогад про колегу

5 листопада виповнюється рік, як покинула цей світ наша колега, чудовий високопрофесійний лікар-фтизіатр, людина з великої букви **БАКАЛЕЦЬ Марія Григорівна**. Народилася у 1943 році у непрості часи

воєнного лихоліття на Підгаєччині. Любова до України, до рідної землі, до праці змалку їй прищепила мати. Вчилася в Ужгородському медичному інституті. Працювала на Рівенщині, а згодом, і до останніх днів, у Чортківському протитуберкульозному диспансері. Невтомна і життєрадісна. Добре знана у медичних колах Тернопільщини, шанована пацієнтами. Світла і порядна людина, взірцева дружина, прекрасна мати, бабуся і порадниця. Такою Марія Григорівна Бакалець залишилася у нашій пам'яті.

Згадайте і помоліться, хто її знає.
Мир душі, земля пухом і вічна пам'ять.
Колектив колег Чортківського протитуберкульозного диспансеру.

Відділ освіти Чортківської райдержадміністрації, РМК, централізована бухгалтерія, директори шкіл висловлюють глибокі співчуття інженеру **КВПіА господарської групи відділу освіти Й.В.Моспану** з приводу смерті його батька. В цю гірку мить щиро поділяємо горе Вашої сім'ї та разом з Вами схилиємо голову в глибокій скорботі.

Колектив Колиндянської загальноосвітньої школи I – III ступенів висловлює щире співчуття техпрацівниці Галині Михайлівні Пшенишній з приводу смерті її батька. *Хай земля йому буде пухом.*

Обірвана струна

Пішов у вічність музикант Дзвонить, живить, не рвіться струни!..

8 листопада цього року Божого минає річниця відтоді, як перестало битися серце коханої дружини, найдорожчої матусі, люблячої бабусі та прабабусі, досвідченого, високопрофесійного педагога-музиканта Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Олександра Барвінського **ПОДОЛЬЧУК Віри Омелянівни.**

Все, чого вона досягла у своєму житті, – це завдяки наполегливій, самовідданій, творчій праці і постійному самовдосконаленню. В житті вона була великим життєлюбом й оптимістом, людиною неабиякої зовнішньої та духовної привабливості, до глибини душі закоханою у свою професію. Більше як півстоліття Віра Омелянівна пропрацювала в даному навчальному закладі викладачем вокального класу хорového диригування та гри на струнному музичному інструменті. Другою домівкою в неї було педагогічне училище (нині гуманітарно-педагогічний коледж) і родиною – весь педагогічний колектив та всі працівники навчального закладу. Студенти, яких вона навчала, дуже її любили і поважали, називали другою матір'ю, а вона їх – своїми дітьми. Її вихованці постійно брали участь в конкурсах та фестивалях міста, району, області та республіки, на яких демонстрували високу професійну підготовку і майстерність виконання творів. Завойовували звання лауреатів та ставали призерами мистецьких заходів. Віра Омелянівна часто виступала сама як солістка на концертах різних рангів, робила творчі звіти зі своїми вихованцями, брала участь у вечорах українського та класичного романсу та концертах, присвячених Соломії Крушельницькій, Катерині Рубчаківій і зарубіжним класикам.

Улюбленцем публіки був сімейний дует подружжя Віри та Ореста Подольчуків, багаторазових лауреатів та дипломантів різних конкурсів і фестивалів, виступи яких неодноразово транслювали телевізійні студії Тернополя, Львова, Чернівців, Києва, Одеси та Донецька. Неабиякою особистістю була Віра Омелянівна – скромною, інтелігентною, принциповою і вимогливою до себе та до своїх вихованців. До неї тягнулися всі: викладачі та студенти, рядові та імениті. З усіма спілкувалася на рівних: не вивишуючи себе і не принижуючи когось. Постійно вдосконалювала свій професійний і фаховий рівень, опрацьовуючи методичну літературу та на місячних і чотиримісячних курсах у вищих музичних навчальних закладах Києва, Львова, Одеси, Ніжина та Тернополя.

Багато робила обробок та аранжувальних пісень. Писала музику на вірші місцевих поетів, але за скромності ніколи не дозволяла оголошувати, що це її творчість.

У житті вона була щирою, любила людей, уміла радіти життю. Важко повірити, що вже ніколи не почуємо її чарівного голосу, що вже ніколи не покличе, не потішить, не порадить, не підтримає, так як це робила вона завжди.

Згасла зірка її життя, залишивши нам усім глибокий сум і неминаючий біль.

Ніколи не згасне наша любов і не заросте стежина до її могили.

Тож нехай пом'януть її всі, хто любив і знав цю особистість.

Нехай легким буде їй вічний сон і спочинок, свята земля буде лебединим пухом, а Господь оселить її душу у Царстві Небеснім.

З глибоким сумом і болем – чоловік Орест, діти Олег та Оля, внуки Сергій, Денис, Аліна і Юля, правнуки Настя та Денис, а також добрі сусіди, родичі, знайомі і близькі, колеги і друзі по роботі, колишні вихованці коледжу, яких вона навчала, хористи лемківського народного самодіяльного хору «Візерунок Лемковини» та жіночого хору колишнього Чортківського міськзміштору.

Керівництво та депутатський корпус Чортківської районної ради щиро вітають з Днем народження депутата районної ради **Тетяну Василівну ЯБЛОНЬ.**

Хай буде світлим кожен день в житті,
Хай негаразди завжди обминають,
Хай буде легко Вам вперед іти
І словом добрим Вас завжди вітають.
Бажаєм успіхів великих у роботі
І побільше творчих Вам натхнень.
Нехай минають завжди всі турботи
І хай приносить радість кожний день.

Профспілкова організація працівників культури щиро сердечно вітає директора Пробіжнлянської РК дитячої музичної школи **Віталія Мар'яновича ПРИЄМСЬКОГО** з 30-річчям.

Нехай Господь Вас боронить
Від невзаємності і зла,
Нехай юнацька безтурботність
Не сходить із Вашого чола!
Нехай ніколи не міліє

Душі бездонне джерело!
Хай в ньому родяться надії
І в серці множиться тепло!
Хай певні будуть Ваші кроки,
А небо — завжди голубе!
Щоб в сім'ї завжди були Любов, повага і тепло!

Від щирого серця вітаємо з 80-річним ювілеєм отця **Романа ШЛАПАКА** зі с. Нагірянк.

Низький уклін Вам, всесесний отче,
за невтомну, сумлінну працю на Христовій ниві.
Бажаємо міцного здоров'я, Божих ласк і опіки Пресвятої Богородиці
над Вами і Вашою сім'єю.
Нехай повага, християнська любов і духовне вдосконалення Вашої пастви будуть Вам нагородою за невтомну працю в Божім храмі.

Хай Господь кріпить Вас, ми Його благаємо,
Бо ж віра — найдорожче, що ми маємо.
Ми вдячні Вам за працю й простоту,
За Ваше серце, ширість і доброту.
Хай те зерно, що сієте у наші душі,
Плідним колоссям проростає.
Уклін до землі складаєм Вам,
Щоб довге життя Він Вам дарував.
Найперше складаєм подяку за ласку,
За щирі молитви і теплі слова.
Ми вдячні за працю, яку Ви вкладаєте
У розквіт нашого храму,
Бо це — окраса нашого села.

З повагою та християнською любов'ю — церковний комітет та парафіяни церкви Успіння Пресвятої Богородиці с. Нагірянк.

5 листопада святкуватиме своє 30-ліття найкращий у світі хресний тато

Степан Іванович БОРИК.

Вітаємо з Днем народження!
У цей святковий радісний день
Бажаємо квітів і пісень!
Від друзів — щирих привітань,
Від зірок — здійснення бажань!
Від сонця — світла і тепла,
Щоб Твоя доля щедрою була!
Хай в Твоєму серці квітне доброта,
І головне — здоров'я на усі літа!

З повагою — похресник Богданчик та його батьки.

Щиро сердечно вітаємо з Днем Ангела отця **Дмитра НЕНЧИНА**, пароха УГКЦ Святої Параскеви с. Мухавка.

Всесесний отче, до нас прийшли Ви настоятелем у храм,
За це ми вдячні Господу і Вам,
Нехай вітання це, що йде від серця,
Вам радість в день цей принесе,
Те, що зробили Ви, навіки не зітреться,

Тож щиро дяку ми складаєм Вам за все.
І просим всіх шедрот у Неба,
Хай посилає Вам Господь усе, що треба.
Хай Сили Небесні Ваш дім бережуть,
Ангели щастя на крилах несуть.
Хай Матінка Божа, Цариця Свята,
Просить у Бога Вам і Вашій родині
Щасливі і довгі літа.
З повагою — парафіяни с. Мухавка.

5 листопада святкують золоте весілля **Марія і Олександр ГРИГОРЧУКИ** зі с. Ягільниці.

Ваш спільний шлях не встелено квітками,
Не раз доводилося тернями іти,
Та ви завжди опікувались нами,
За що ми вдячні будемо завжди.
За добре серце і невтомні руки
Нехай Господь воздасть належне вам,
Хай вашу щедрість переймають внуки,
А ласка служить оберегом нам.
Тож будьте нам здорові і щасливі!
Хай спільний шлях ваш довго ще цвіте.
Ну а сьогодні ж хай лунає пісня
Про батьківське весілля золоте!
З любов'ю і повагою — внуки Анастасія, Катерина з чоловіком, правнучок Матвійчик та донька Світлана з сім'єю, сім'я Мацішинів.

1 листопада свій 85-річний ювілей відзначила **Володиміра Євстахіївна ВІВЧАРУК** зі с. Швайкієці.

Матусю рідненька, бабусенько мила,
Вас щиро вітає вся наша родина!
За пройденим не треба сумувати,
Попереду щаслива жде пора,
Хай буде щедрим ювілейне свято!
Здоров'я Вам, любові і добра!

Нехай цей день Вам зморшок не прибавить,
Старі нехай розгладить і зітре,
Здоров'я зміцнить, від негод позбавить,
Добра і щастя в дім Вам принесе!
Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині буде хліб і сіль,
Своєм теплом Вас завжди сонце гріє
Й слова подяки линуть звідусіль.
З любов'ю і повагою — діти і онуки.

5 листопада святкує свій молодий вік **Любомир Іванович ЛОЖЕЧКА** зі с. Звиняч.

У цей святковий світлий день
Бажаєм квітів і пісень!
Від друзів — щирих привітань,
Від зірок — здійснення бажань!
Від сонця — світла і тепла,
Щоб доля щедрою була!
18 — це найкраща пора,
І сміється, і квітує життя,
Неповторність Твоя променить
І лиш радість несе кожна мить!
Тож нехай так буде завжди,
Щодня розцвітають щастя сади!
Зичимо успіхів, кохання,
Нехай здійсниться мрії, бажання!
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує веселі і многі літа.

З любов'ю — мама, тато, брати Василь з сім'єю, Іван, сестра Наталя з сім'єю.

Осінній день 7 листопада прекрасний тим, що тоді святкують своє 60-річчя милі, привітні, щирі та надійні сестри-двійнята **Віра МЕЛЬНИК та Люба ПАХОЛОК**, яких ми сердечно вітаємо з цього приводу.

Від щирого серця здоров'я бажаєм,
Без нього немілі ніякі діла,
В здоров'ї — багатство і радість
І більшого щастя нема.
Нехай життя квітує буйним цвітом
І День народження приходить знов і знов,
І доля хай дарує з кожним роком
Благополуччя, щастя і любов.
Хай Матір Божа вас охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посилає
На многі і благі літа.

З найкращими побажаннями — сестра Оля та вся родина.

Сьогодні свій 90-річний ювілей святкує чудова та щира людина, колишній класний керівник **Поліна Тихонівна КОПАНЬОВА.**

Ми вдячні долі, яка багато років тому привела Вас у Джурин. Вік поважний, але Вашому ентузіазму та невичерпній енергії може позаздрити багато хто з молодих.
Тому всі розуміють, що вчительський фах для Вас — покликання. Дорога Поліно Тихонівно! Вітаємо Вас із 90-м Днем народження. Бажаємо Вам щастя без ліку. В здоров'ї прожити ще довгого віку, в праці, в турботах минають роки. Складна і нелегка життєва дорога. Ми щастя бажаємо Вам на віки, опіки і ласки від Господа Бога.
Хай доля дарує Вам довгі літа,
У серці до віку живе доброта,
Миру і злагоди світлої в хаті,
Будьте здорові, будьте багаті.
Вам зичимо в спокої довго ще жити,
Ніколи в житті ні за ким не тужити,
Радіти за діти і внуки свої,
Душею щоб були завжди молоді.
Нехай здоров'я, сили прибувають,
Нехай до серця старість не спішить,
Щасливі Ви, бо люди поважають.
Багаті — бо добро в душі бринить.
З любов'ю і повагою — випусники 1980-го року.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА 5 листопада -1... +5

НЕДІЛЯ 6 листопада +3 ... +9

ПОНЕДІЛОК 7 листопада +7 ... +13

ВІВТОРОК 8 листопада +3 ... +7

СЕРЕДА 9 листопада +2 ... +3

ЧЕТВЕР 10 листопада +2 ... +5

П'ЯТНИЦЯ 11 листопада 0... +1